

Santiago

*Egy tenger hullámzik bennem,
és a tengert „la mar”-nak kell szólítani,
mondja Santiago, a változásai is olyanok,
mintha nő lenne, apály és dagály,
Bermuda-háromszög, engem is lenyel és kiköp,
olykor kábán térek magamhoz a partján,
Gulliver az alakmások között,
de hogy miért, meg mit mond,
azt persze nem tudom megfejtani,
hiába hallgatom másnapos hajnalokon,
unom már a bölcsességeit,
a nagy halat várom, küzdjek meg vele,
aztán a cápákkal is, mert azok sose nyugszanak,
aztán meg sodorjon haza megtörtén,
vérző kézzel, holtfáradtan,
és álmodjak oroszlánokról,
elegem van a tengerből, elegendem.*

Földrajz

*Előbb bejárnám a Boldogság szigetét,
a Szenvédély szorost, a Szakítás háromszöget,
a Kétségbeesés óceán partjait,
a Keserűség ormait, a Gyönyör esőerdőt.
Csak azután telepednék le valahol
egy olyan vidéken,
ahol nincsen már semmi,
a Szorongás vízesés nem dübörög az ablakom alatt,
a Büntudat árok nem küldi felém a leheletét,
és az Örület üstökös sem ütközik folyton a földnek,
valahol az Egyenlítő körül.*